



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica**

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi  
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum  
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina  
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius  
Meditationes

**Druzbicki, Kaspar**

**Ingolstadii, 1732**

**VD18 9006643X**

Dominica Sexagesimæ.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45459**

## DOMINICA

Sexagesimæ.

1. *Exiit qui seminat seminare semen suum.*

Luc. 8.

CONsidera, Christum in Sanctissimo Sacramento esse velut Seminatore[m] quendam, linteo seu telâ præinctum, & semen ferentem, exeuntemque ad seminandum semen suum per varios agros, & terram multiplicem. Christus ergo est qui seminat. Olim Deus se vocabat, Ego sum qui sum, & qui est misit me &c. nunc invocat eum, qui seminat. Olim Deus erat in se tantum & sibi, nunc se creaturis communicat, & tot sunt ejus semina, quot rerum creaturarum species. Ab initio quidem exiverat, seminare semen quasi non suum, Creaturas enim quas creabat, in suis puris naturæ viribus relinquebat; postea misertus earum, videns non posse eas hoc modo salvari, exiit seminare semen proprium, id est, dona & virtutes supernaturales, celestes, ac Divinas. Et egressus quidem ejus olim fuit multiplex & varius; ut in nube, in columna, in fulgure & tonitru; postmodum vero ex utero Sanctissimæ Virginis; tum in specie & forma fervi, tum in forma Regis mansueti; similiter in specie captivi ex horto, in specie Stulti ab Herode, in specie damnati à Pilato, in specie illusi crudeliterque tractati, ad populum cum corona Spinea, Sceptro & purpura. Tandem in forma gloriosi de Sepulchro, & in specie victoris ad cælum. Sed nunc maximè prodit in specie Seminantis de cælo in terram, sub velo & tela Panis; quâ specie tectus exit semi-

seminare semen suum, venitque ad corda hominum. Tu jam cogita, quæ & qualia seminet iste Sator seminâ. Ac primum quidem, ipse est qui seminat, & ipse qui seminatur; seu ipsum semen. Etenim sic se spargit, sicque suo corpore totum implet mundum, sicut qui seminat, implet agrum. Et quid est adedò sparsum, quod non solum Regna, Urbes, templa, altaria, sed & viscera replet hominum. Verè ergo Christus Semen, quia ipse Christus Christi est Semen, & ad hoc spargitur ut nascatur. Christus verè semen Christi; quia quoties Sacramentum conficitur; toties Christus nascitur, & Hypostatica Unio innovatur. Tu vide qualis sis terra, an nascatur in te Christus? quomodo crescat, quem & quantum fructum faciat. Væ tibi si toties in te seminatus Christus, nunquam in Culmum, nunquam in spicam assurgat; nec adferat fructum non solum centesimum, sed nec trigessimum, An non te sterilem, petrosam, spinosam, perviam esse oportet terram? Certe terra bibens sæpè super se venientem imbrem, & nullum fructum proferens, maledictioni proxima est. Non immeritò igitur quidam moriens clamavit, Væ nostris confessionibus, & Væ Communionibus; quia non ita sunt prout fieri deberent, non eo sunt Spiritu, fervore, intentione, profectu, fructu, sed aridè, temerè, ex usu, imparatæ, & post Christum susceptum statim ad nugas effusione. O Jesu! nunquam te manducem in iudicium, sed in præmium mihi!

2. Exiit qui seminat Seminare.

Olim Deus creabat, nunc verò seminat. Creabat olim naturam, ut multiplicaretur super

G. Dr. L. Z.  
Bicki  
apert. ascei  
Tomus III  
N. V  
58

super terram, feminat gratiam, ut augeantur incrementa justitiæ nostræ cælo. Quotò ergo nobilior est natura Gratiâ, tantò nomen Seminantis nomine Creatoris. Quid enim prodest agrum cultum esse, nisi eum quoque conseveris. Per agrum hominis pigri transivi, ait Sapiens, & ecce totum operuerant urticæ. Agendum, te ipsum dispice, & sicuti es creatus, vide an etiam es seminatus, quove in te proventu succrescat istud semen! num centesimo, sexagesimo, trigesimo, an verò millesimo? Semen Baptismus est, Semen Confirmatio, Semen alia Sacramenta, Semen vota, Semen vitæ Institutum, Semen multiplices gratiæ, Semen Fides, Spes, Caritas, Semen Verbum Dei, Semen doctrina, Semen ipsa ratio. Vide quanta semina; at quanta seges, quanta spes messis? Videte ne in vacuum gratiam Dei accipiatis, ait Apostolus; ne videlicet in vacuum seminetis.

3. *Exiit qui feminat feminare semen suum.*

Qui feminat, Deus Pater est. Is exiit feminare semen suum, JESUM videlicet Filium suum; juxta illud. Nisi Dominus reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset. Status igitur Christus in mundo est, dum de Virginis prodiit utero; Cecidit secus viam in stabulum, posthæc in petrosa Judæorum lapidea corda, à quibus aliquoties penè est lapidatus, tum inter Spinas Cruciatuum, Flagellorum, Coronæ spinæ, Clavorum Crucis, tandem in terram bonam Sepulchri, de quo prodiens, omnia traxit ad se ipsum juxta suam prædictionem: Nisi granum trumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, cum autem mortuum fuerit, mul-

mul-

multum fructum affert. Tu hic adnota solum ortum progressumque seminis Domini. Quomodo à via ad petram, hinc ad spinas, tandem ad selectam terram pervenit. Tu quoque semen & genus Dei es, nunquam verò secus viam, nunquam in petrosa incidere, nunquam spinas sentire, sed semper in molli terra esse cupis. Nescis autem dictum à Deo; Dilecti mei ambulaverunt vias difficiles & unus eorum, de se ad Deum ait, Propter verba labiorum tuorum, ego sustinui vias duras. Sic itaque & te oportet facere, si fructum vis multum asferre.

4. *Exiit qui seminat seminare.*

**E**T tu Seminatore es. Bonum Seminatore te esse oportet. Qui seminat exit in agrum, Semen ipse manu portat, seminat totum agrum, seminat bono selectoque semine. Non tibi factis est, si intus in cubiculo pro aliorum salute ores: prodi foras ad agrum; fer semen manu, hoc est, quod doces, fac ipse; semina agrum totum, non uni tantum loco prodesse velis, non loquendo tantum placentia, non cum solis tantum agens amicis aut cum Divitibus, negligendo verò pauperes. Selectum semen semina, quod verè Divinum sit, de cælo haustum, non peregrinum, non quod oleat sæcularisimum, non ut laudes captentur, non ut fallatur tempus, non ut tædium vitetur, non ut lucrum temporale pareatur, sed ut succrescat Christus.

5. *Exiit qui seminat seminare.*

**M**eritò, quid enim agat aliud Seminatore? quàm seminet. At quot sunt qui cum Seminadores non sint officio, messorum tamen volunt esse fructuum? Heus! metitis, ubi non semina-

g. Dilecti  
bicti  
oper: ascer  
Tomus III  
N: V  
58

minastis, in alienos labores intrastis, falcem mittitis in messem alienam! Quo jure? desidia: quo fructu? Perditionis! Sed ecce & ego in labores Patrum meorum introivi, fructus industriæ ipsorum meto, de illis vivo, propter illos honorem laudemque doctrinæ & virtutis habeo: an verò similia semino? quæ crescant in posteris, an potius contra legem, diverso semine ab illis agrum confero? væ mihi si taliter ago! Adulterinæ plantationes non dabunt radices altas, fructuosas, aut diu mensuras, sed omnis plantatio, quam non plantaverit Pater meus, eradicabitur & arefcet, & in ignem mittetur; & ardebit.

6. *Exiit qui seminat.*

Utique de die, utique de mane, utique spe proventûs & incrementi, non à se sed à Deo futuri. Inimicus homo est, qui noctu seminat nocte, dum dormirent homines. At S. Paulus non erubescit Evangelium. Et Christus monet; Operamini dum lucem habetis, alioquin vanum est vobis ante lucem surgere. Siquidem semina justorum quasi lux, & qui bene agit ad lucem prodit. Mane autem seminat; quia etsi nullum tempus opportunum non sit seminatio- ni, pœnitentiæ, & vitæ emendationi, bonum tamen est viro, si portaverit jugum Domini ab adolescentia. Porro sibi nihil tribuat, sed cum omnia fecerit, dicat, Servus inutilis sum & si quod debui facere feci, servus inutilis tamen. Neque qui plantat, neque qui rigat aliquid est, sed qui dat incrementum Deus.

7. *Exiit qui seminat seminare.*

Non exiit otiosi sed seminare, non lapides, sed semi-

femina. Ad hoc, non exiit metere, sed  
 seminare. Non est hic otii locus, nec lapides in  
 terra crescunt, quia vivi non sunt. Cælestis hoc  
 est agri proprium, ut ibi sint lapides vivi & cre-  
 scentes: nec est hic tempus messis, sed tempo-  
 re suo metemus, ait Apostolus. Denique semen  
 est quod seminare exiisti, non matura seges;  
 crescere debes non meti. Viatores quippe su-  
 mus non comprehensores, in via non in termi-  
 no manemus. Nunquam in hac vita proficere  
 potes, quin melior adhuc esse possis & Sanctior.  
 Quidquid facis hîc boni, semen adhuc alterius  
 boni est, nec solùm meriti præmiivè futuri, sed  
 & præsentis gratiæ meritorumque futurorum &  
 sequentium. Tantò enim te magis ad gratiam  
 charitatemque disponis, quanto amplius in  
 Charitate & gratia laboras; Labora itaque mul-  
 tum ut crescas multum. Et agnosce Dei liberali-  
 tatem, qui in hac vita terminum tibi non præ-  
 fixit, sed quamdiu vivis tamdiu crescis, tamdiu  
 seminaris. In Cælo jam semen non est, sed quid-  
 quid agitur, metitur; hîc hîc omnia seminantur  
 in spem messis cælestis. Vis multùm illic metere,  
 hîc multùm semina. Quid putas, quàm copio-  
 sam æterna messis requirat seminationem, qui  
 enim seminat de benedictionibus & metet. Vis  
 scire compendium? Deus est ager tuus, semen  
 quoque tuum Deus est, Deum igitur in Deo se-  
 mina, hoc est omnia in Dei gloriam facito, &  
 semen tuum, messem in æternum duraturam  
 habebis. Si Deus finem habet, & ager tuus aut  
 messis tua finem habebit. Dei tu Genus es, Deus  
 semen tuum; Exi igitur qui seminas, qui in sta-  
 tu seminandi es & semina semen tuum. Noli  
 te ipsum

G. Dr. L. Z.  
 Bicki  
 Oper. ascel  
 Tomus III  
 N. V.  
 58

ipsum & in teipso seminare, quia non cresces;  
non enim tu es tuum semen nec tu sibi sufficis;  
non enim potes ad staturam addere cubitum u-  
trum, multo itaque minus poteris augere mes-  
sem in omnem aeternitatem suffecturam.

8. *Et dum seminat, aliud cecidit.*

**B**onitatem Dei considera. Semper querit om-  
nesque vult salvos fieri, ad agnitionem-  
que veritatis pervenire. Spargit enim sua semina  
copiosa, omnibus, semper, & multipliciter;  
sternit super justos & injustos, illos, ut argumen-  
tum sumant in justitia, istos ut crescere incipi-  
unt. Facit solem suum oriri super bonos & ma-  
los; tum, ut illi videant, multum se adhuc a  
perfecto abesse die, tum ut hi tenebras suas exe-  
crati ad diem illum currant, & abjectis operibus  
tenebrarum, induantur arma lucis. At quis est  
ager, vel quæ agri portio, quæ possit conqueri  
super eum dicens; Ros cæli non cecidit super  
me, non dabo fructum? Aut quis est, qui dicere  
possit, Luce lucente Sol non illustrat me, videre  
non possum? O Domine, Tu mittis crystallum  
tuam, sicut buccellas, & non est qui se abscon-  
dat a calore tuo, nisi qui mordicus amat frigus  
suum. Da mihi, ut sim gratus gratiæ tuæ, utque  
respondeam ei semper, potissimum verò ne per-  
mittas me gratiam tuam ultimam excitantem,  
seu remotam, seu propinquam, negligere, sed  
in omnino benè illâ utar, & non desim saluti  
meæ, sicut tu Pater benignissime nunquam des  
mihi.

9. *Aliud cecidit secus viam.*

**B**onum semen cecidit à bona manu, sed in  
malum locum secus viam omnibus pervi-  
-



am. Et quis unquam copiosam messem collegit juxta viam? Secus viam, qui est hoc aliud quam cor vagum, curiosum, nugis distractum, Dei & sui oblitum, in eo quid succrescet bonum? A Creaturis solatia emendicat, quomodo gloriam quæ à solo Deo est, sperabit, & solatium? Pervium est volucris Harpiis, & quomodo mundissimis inoletur columbis? Denique id est, cui dicitur, Incurvare ut transeamus, hoc est, effunde te ad externa, inclinare ad terram. O cor, si sursum esses erectum & caelestia spectares Dæmonibus pervium non esses! Non itaque Cor meum sis secus viam, sed fuge terrena. Secus viam publici sunt peccatores, qui scandalo sunt aliis, juxta illud. In via quâ ambulabam, peccatores absconderunt laqueum mihi, objecerunt videlicet mihi offendiculum exempli summi pessimi. Secus viam Thamar sedens, Judam decepit. Peccatum instar & faminae tabernariae, secus viam dulciaria dividentis, & à pueris pecuniam emungentis; alioquin quis incideret in illud, si in via non esset: Commune est, venale est, omnes emunt, non tu solus peccas, non est dedecus, difficile est ab his cavere? Nonne hoc est secus viam? Ô Anima mea attende tibi, & in via peccatorum non consiste.

10. *Aliud inter Spinis.*

**C**Or passionibus vivis secatens, cor spinosum est; quod à nemine tangi sine læsione & punctura potest, & ipsum sibi carnificina est perpetua. Vide itaque quibus tu frequentius perturberis passionibus, Iræ, an invidia, an murmurandi, detrahendi, judicandique alios libidine?

11. *Aliud*

g. Druiz  
Bicki  
opert. ascel  
Tomus III  
N: V  
58

11. *Aliud cecidit supra petram.*

**C**or durum quod nec Deum timet, nec homines reveretur: durum, quia duratum tepiditate, quod licet gravi percussione & motionis Divinae malleo commoveatur, mox tamen sua terrea voluntate, in solitum sibi trahitur teporem. Vide an non de te fabula hæc narretur. **O** Cor meum quid te tepidius, quid inconstantius? Credis quidem & tu, ferves, & aliquando proponis, sed quoad usque occasio se non offert relinquendi.

12. *Aliud in terram bonam.*

**B**ona terra est, quia etsi non sit pervia, nec tamen est invia, etsi non petrosa, non tamen arenosa; etsi non spinosa, septa tamen nec rapina exponitur, ut secus viam, nec deficit, ut petrosa, nec suffocat, ut spinosa, sed recipit, condit, fovet, & fructum fert centuplum. Euge si terra bona es, ubi fructus, ubi centuplum? Quanta semina recepisti, & quantuli sunt fructus? Ergo tu tellus bona? nonne magis maledictio tua proxima? Centuplum fert fructum quisquis se die in diem, de virtute in virtutem proficit, qui seipso quotidie vult fieri melior, qui non sibi sed Deo laborat, qui omnia in Charitate facit, qui non sua tantum salute contentus, etiam alios quosquos potest, ad Deum trahit, qui aufert scandala de regno, quem mala pati & bona agere delectat, qui libenter impenditur & superimpenditur pro animabus proximorum. Denique qui se in Charitate perficit centuplum parit.

13. *Aliud in terram bonam.*

**C**ecidisti ò semen in bonam quidem Ecclesiam bonamque Religionis terram, facisne verò fructum Centuplum? quam bona terra Ecclesiam quam bona Religio, quàm culta, quàm munda, quàm pinguis. Sole pluviisque oportunis, quàm sedulis curata agricolis quantis fœcunda exemplis! Age quàm te sterile semen esse oportet, qui in hoc tam bono agro nullum fructum facis.

14. *Qui habet aures audiendi.*

**H**Æc dicens Clamabat JESUS. Clama & tu, clama tibi, clama aliis. En tam copiosa seminatione tam boni seminis, unus tantum ager fecit fructum æternæ Salutis. Ergone unus tantum salvabitur? vix non ausim dicere, Unus in comparatione tantæ multitudinis damnandæ! At cuius hæc culpa? non Seminantis, non Seminis; sed quia terra alia secus viam, alia petrosa, alia spinosa. Qui aures habet audiendi audiat. At terra secus viam non audit, quia strepitus prætereantium impedit. Petrosa non audit, quia petrosa est. Non audit Spinosa, quia sepivit aures suas Spinis, & quia suffocat semen Dei, quanto magis aures suas. Non itaque aures habet audiendi, quomodo ergo audiet? quod si non audiet quomodo credet? si non credet, quomodo salvabitur? qui enim non crediderit condemnabitur. Exhorresce igitur quod pauci adedò salvabuntur, & quidem culpâ suâ: Curaque ut inter paucos hos inveniri merearis.

DOMI.

g. Dr. L. Z.  
Bicki  
oper. asce  
Tomus III  
N: V  
58